

Az örök alapokkal bíró város

Bibliaolvasás: Zsidók 11.

Alapige: És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” A trónuson ülő ezt mondta: „Íme, újjáteremtek mindent”. És így szólt: „Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak!” És ezt mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tüzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál”. Jel 21: 1-8.

A szent és felbonthatatlan írás Ábrahámról mondja a következőket: „Hit által lakott az ígélet földén, mint idegenben, sátorokban lakván Izsákkal és Jákobbal, ugyanazon ígéletnek örökös társaival. Mert várta az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten.”¹ Krisztus Urunk pedig szintén felőle mondta, hogy Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült.² A Krisztus napja pedig az a nap, amikor dicsőségben jön el az ő felékesített menyasszonyáért, amely órától fogva mindazok, akik az övéi mindörökké vele együtt lesznek. Hol? Az Isten kezdetek előtt³ elkészített sátorában, a mennyei Jeruzsálemben. Ezt mutatta meg Mindenható Urunk Jánosnak és általa nekünk is. (Olvasandó a Jel 21: 9-27.)

Ezt a várost test (hús) és vér nem örökölheti. Nem teheti be oda a lábát, aki gyáván megtagadja Krisztust, a hitet, az Isten iránta megbizonyított szeretetét és üdvöztetését. Mindaz kívül marad, akik hitét eldobva utálatossá, gyilkossá,⁴ paráznává lesz, aki varázslókhoz és a bálványokhoz fordul, aki inkább gyönyörködik minden hazugságban, hogysen kitartana Krisztus mellett.

Krisztus az egyik hatalmas angyal által megmutatta Jánosnak az örök alapokkal bíró város szerkezetét. Azt hallottátok, hogy különös fala alapjának tizenkét kövén a tizenkét apostol neve van. Ezeken az alapokon nyugszanak tehát a falak, amelyen tizenkét kapu van Izrael tizenkét törzsének megfelelően. Pusztán geometriailag elképzelve azt látjuk, hogy az örök fundamentumra, aki az Írás más helyei alapján maga Krisztus, előbb az apostolok épültek bele és csak utána épült rá Izrael. A mi mostani világunk felől nézve ezt a titkot, teljesen összezavarodunk, mert történetileg előbb volt Izrael és vele együtt az ószövetségi egyház és csak utána lett az igaz Izraelből való apostolok által minden nemzetre kiterjesztett egyetemes

¹ Zsid 11:9-10.

² Ján 8:56.

³ Mt 25: 34.

⁴ 1Ján 3:15.

egyház. Viszont a mennyei látás szerint ez éppen fordítva van. A zsidókhoz írt levélben van egy ígevers, ami ezt a fonákságot a helyére teszi a szívünkben és az elménkben. Így szól:

„És mindezek, noha hit által jó bizonyosságot nyertek, nem kapták meg az ígéretet. Mivel Isten mi felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jussanak.”⁵

A hit hőseiről állapítja ezt meg, vagyis Isten ószövetségi egyházáról. Hitünk szerint Istennek egy anyaszentegyháza van, ahogy a testhez egy fej tartózik, úgy az egy fejhez is egyetlenegy test tartózik, ez pedig az anyaszentegyház, amely se nem zsidó, sem pedig római katolikus, hanem krisztusi. A zsidókhoz írt levél szerzője azt mondja, hogy a Krisztusban egybeszerkesztett anyaszentegyházban a Krisztus ószövetségi testrészének tagjai csakis az újszövetségi testrészt tagjai által jutnak tökéletességre, vagyis kerülnek a maguk helyére a nem emberi kéz által készített dicső építményben. Ez mutatott meg Jánosnak, amikor látván látta Krisztus felékesített menyasszonyát, a mennyei Jeruzsálemet. A dicső várost körülvevő falak és az azokon elkészített kapuk talapzata alatt azok a tartókövek állnak, amelyekre a tizenkét apostol neve van fölírva. Tudjuk, hogy ők mindnyájan szervesen tartóznak Krisztushoz, ahogy mi magunk is elválaszthatatlanul tartozunk az egyetlenegy fundamentumhoz, mint szőlővessző a szőlőtőhöz (Ján 15:4-10), vagy a nemes olajfába beoltott vad ágak (Róm 11:17-18).

A hit harcának hétköznapi gyakorlatára ezt, vagyis a mennyből látott dolgokat lefordítva annyit tesz, hogy az ószövetség hithősei, akiknek kezéből Isten a te kezébe tette a hit gátfutó küzdelmének stafétabotját, a teljes erejükből szurkolnak, hogy te magad is megfussd a mennyei Atyád által személyesen a te számodra kijelölt pályádat, méghozzá kitartóan, hűségesen, mert mindent összegezve egyetlenegy csapatként kapjuk meg a győzelmi babért! Ja! Nehéz átvenni a Góliátot legyőző kis pásztorlegény kezéből a parittyát, vagy a Gedeon kezéből a fáklyát és a cserépedényeket, vagy az éhes oroszlánok verében nyugvó Dániel kezéből az ő békességét, vagy a társaitól, akiket Nebukadnecár az izzó kemencébe vetett, az ő halált megvető bizalmukat, vagy a megkínzott mártíroktól a szenvedést megvető Istenszeretetüket? Soha nem áltatott Jézus azzal, hogy ez könnyű, sőt kőkeményen kimondta, hogy nem méltó énhozzám az, aki a velem való közösségében bármit is „Én” nálamnál, vagyis „Ő” nálánál előbbre tesz, legyen szó gyermekről, szerelemről, férjről, feleségről, aranyról, hobbyról, karrierről, vagy bármiről. Már az ószövetségben megmondta, hogy ne legyen köztem és te közted idegen isten, és semmi ahhoz hasonló, mert én féltőn szerető Urad vagyok! Ne feledd, hogy ki szól így hozzád! Jézus Krisztus ő, aki kínhalált szenvedve váltott meg és üdvözített téged! Te érted győzte le bűnt és a halált! Teérted támadott fel és jön majd ismét vissza, hogy magához vegyen!

Egy másik fontos kijelentés az, hogy ez a város teljesen megközelíthetetlen a mostani föld felől, mert nem a földről tornásszuk fel magunkat e mennyi városhoz, hanem a dicső város, ami készen van már, a földvilág alapjának letétele előtt, az fog alászállni a mennyekből. Mit tehetünk tehát a mi örökkévaló városunkért? Törekszünk feléje, ahogy ősatyánk Ábrahám is. Látjuk, ahogy a hit hősei mindnyájan ugyanezt tették. Tudjuk, hogy nem mi hódítjuk meg azt a várost, nem mi nyitjuk ki a kapuit. Nem mi emelkedünk föl hozzá, hanem a város száll alá hozzánk. Végül pedig minden megkörményező akadályt hitben meghozott akarati

⁵ Zsid 11:39-40.

döntésünkkel félreállítva átvesszük a hit stafétáját és megfutjuk a pályánkat a mindig tisztán látható célba beérve.⁶

Tény, hogy születésseddel, megkereszteltetéseddel és neked prédikált evangéliummal Isten jósága meghívott, sőt benevezett a hit nemes harcának küzdelmébe, vagyis a neved ott van mennyei gátfutó olimpia rajtjához állított akadályfutók listáján. Ez a benevezés itt és most számunkra egyben a Bárány Krisztus életkönyve is! Az örök élet győzelméért történő küzdelem tehát elkezdődött és nem velünk kezdődött el, viszont velünk, sőt bennünk és általunk folytatódik és jut teljességre. Nem bukhat el az igazság és élet a te számodra kijelölt akadályokkal és próbákkal teletűzdelt pályán sem! Az igazság pedig az, hogy Isten Krisztusban örök életet készített nekünk!

Hol van az örömed e jó hír hallatán? Mit látsz? Talán a négyezer méteres pályát tele akadályokkal, azt a hetven, vagy nyolcvan földi évet? Talán az edzés nélküli, a Jézus Krisztus ismerete nélküli elpuhult és méltatlan önmagad látod? Talán az örök tegnappá vált múltba bezárt fergeteges ünnep emlékét, amikor a bűnök és a tévelygések kelyhéből⁷ ittál? Talán a mára, vagy a kétes létezésű holnapra meghirdetett mondvacsínált és kényszerekből összetákolt lakoma csalfa ígéretét?⁸ Vagy látod végre a Krisztus váltságával megváltott és üdvözített önmagad, és az egy igaz célt, a Bárány Jézus menyegzőjét,⁹ ezért pedig mindent kárnak és szemétnak ítélve, a hit céltudatos akarati döntésével leszaggatsz magadról minden alvilágból¹⁰ jövő gonosz csábítást és Krisztusnak odaszánva önmagad elindulsz? Ma pontosan erre a rajtolásra bízott Isten vigasztaló Lelke. „Ne tévelyegjetelek szeretett atyámfiak! Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka!”¹¹ Tusakodj¹² és küzdj hát a legfőbb ajándékért! Ámen.

⁶ Vö. Filip 3: 7-14!

⁷ Vö. Jel 17: 1-6 és Jelenések 18: 3 verseivel!

⁸ Példabeszédek 9: 12-18..

⁹ Vö. Jel 19: 6-9; Jel 21: 2 és Péld 9: 1-12.

¹⁰ 1Ján 3:7-10.

¹¹ Jak 1:16-17.

¹² Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak nektek **a közös üdvösség** felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak nektek, hogy **tusakodjatok a hitért**, amely egyszer a szenteknek adatott. Júd 1:3.